

Kádár apánk szelleme

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 24. szám, 2018. június 15.

A fenti címmel Dés László írt cikket az *ÉS*-ben (2018/21., máj. 25.). Az általam igen tisztelt szerző a PIM és Próhle Gergely elleni kormány-sajtóbéli támadásról is szóló TV beszélgetést veszi górcső alá, aminek én is szereplője voltam. A munkámból adódó közel két évtizedes közszereplés megtanította, hogy nem minden esetben az „jön át” az éteren, amit szerettem volna. Nagy valószínűséggel most is valami hasonló történt, ezért megköszönve Dés Lászlónak, hogy erre alkalmat teremtett, pontosítok.

A beszélgetés négy szereplője a *Magyar Idők* cikkét egyhangúlag elfogadhatatlannak tartotta. Nézetkülönbség abban alakult ki, hogy a *Figyelő*ben megkezdett – a legrosszabb időket idéző – listázás folyamánya milyen okokra vezethető vissza. Mind a négyünk alapvető okként a szervilizmust jelölte meg. Abban nem volt egyetértés, hogy a szervilizmusnak van-e eredője, vagy pusztán magánszorgalomból elkövetett, előzmények nélküli cselekedetről van szó. Magam úgy gondolom, hogy a szervilizmus valamilyen elvnek vagy akaratnak mindenféle kritika nélküli kiszolgálását jelenti. Tehát a „valamilyen elv, akarat, szándék” alapfeltétele a szervilizmusnak. Valamit ki kell szolgálnia. A műsorban többször állítottam, hogy az orbáni politika lényege a félelemteremtés. A félelem megteremtésének eszköze a NER. A szervilis újságírók és közhivatalnokok a NER kiszolgálói. Ebből számomra az következik, hogy a fő bűn a NER létezése, a mellékbűn a szervilizmus, és ezzel nem akarok senkit felmenteni cselekedetei súlya alól.

Dés Lászlónak tökéletesen igaza van, újra körbelengi a magyar szférát Kádár apánk szelleme. Akkoriban öncenzúrának nevezték azt az állapotot, ami a ki nem mondott elvárásoknak való állandó és éber megfelelést jelentette. Ahogyan akkor, ma ismét nem kell az elvárásokat kimondani, pláne leírni. A pártelnök mondatai akár kezdődhetnének „a mihez tartás végett...” kitételrel is, habár ez minden megnyilatkozásában felsejlik. A szervilizmusnak ez a táptalaja.

Köszönöm Dés László jogos kritikáját. Bízom benne, hogy sikerült a félreérthető helyzetet némileg tisztáznom.